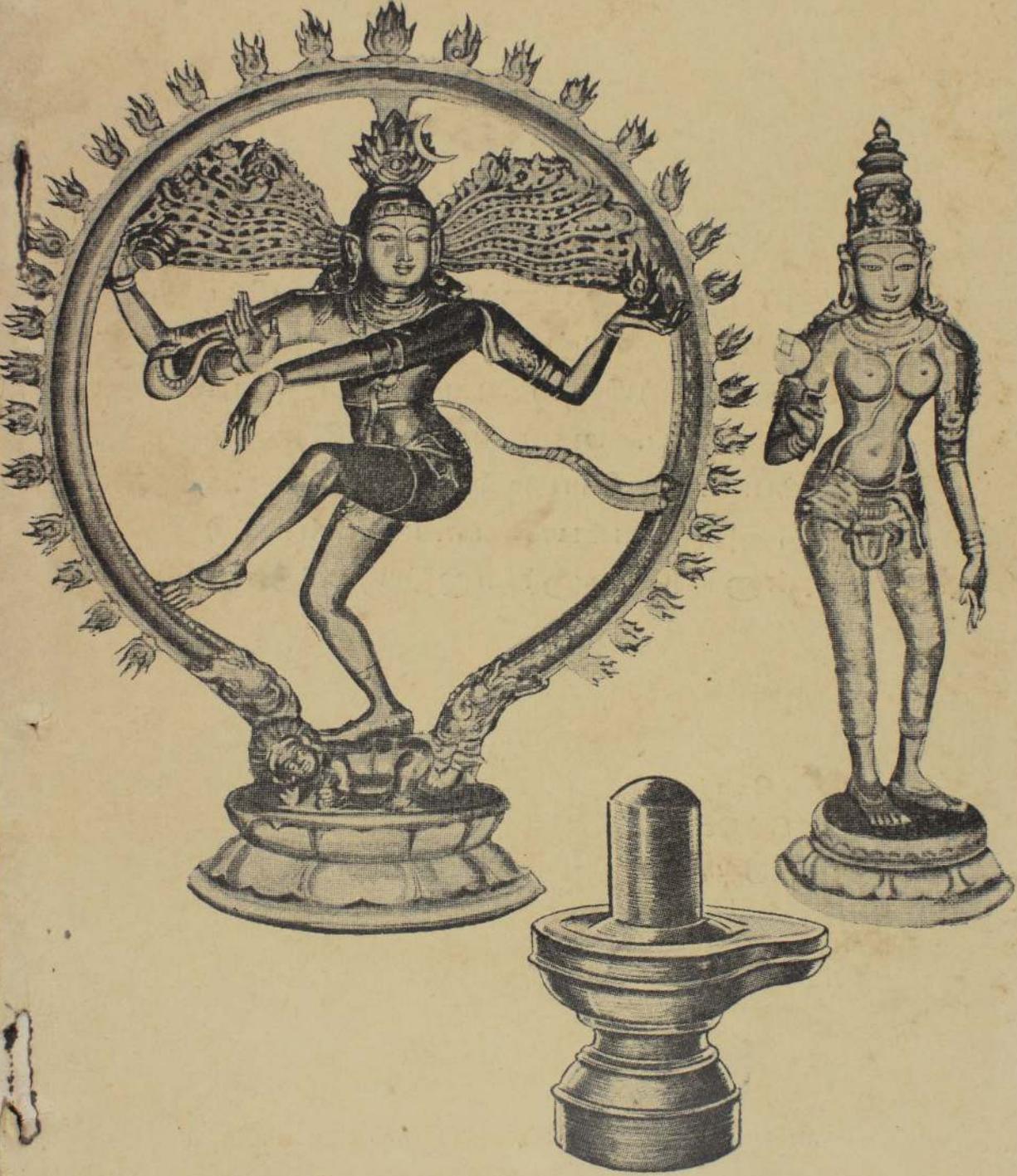


சிவமயம்

Dub 262

ஆருத்திரா தரிசனம்

(சூரியோதய வழிபாடு)



நயிஞ்சிவு கந்தழி தியாகராசா அவர்கள்
விகாரி வருட மார்கழி மாதம் — திருவாதிரை — 1960

நயினூதீவு

ஸ்ரீ நாகபூஷணி அம்மனைத் தாபி
த்துப் பூசித்த நயினூர் பட்டர் வமிசா
வழிவந்த காலஞ் சென்ற நடுவகாடு
சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்களின் ஞாப
கார்த்தமாய், அவர் வருடம் தோறும்
அம்பாள் வழிபாட்டில் ஈடுபட்ட மார்க
ழித் திருவெம்பாவையை முன்னிட்டு
அன்னாரின் மகனூர் எழுதிய கட்டுரை.

தோற்றம்
சித்திரை மீ
திருவாதிரை
1882

தெய்வீகம்
ஆடி மீ
திருவாதிரை
1959

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆருத்திரா தரிசனம்

(ஒரு நாள் ஆலய வழிபாடு)

கட்டுரையாளர்

நயினாதீவு கந்தழி தியாகராசா அவர்கள்

விகாரி வருட மார்கழி மீ

திருவாதிரை

1960

முதற் பதிப்பு 1959/60 [இலவசம்]

அரங்கேற்றம் :

யாழ்ப்பாணம் நயினாதீவு
ஸ்ரீ நாகபூஷணி அம்மன் கோயில்
12—1—60



[An English version of the essay will
be issued shortly]

உ
சிவமயம்

முகவுரை

ஆருத்திரா தரிசனம் ஓர் (9) ஆல
மரம் போன்றது. அதன் வேர் அட்ட
வணை. தண்டு கட்டுரை. படர்ந்த கிளை
கள் முகவுரை

(விரிவாக எழுதப்படும்)

[(9) விளக்கத்திற்கு அட்டவணையைப் பார்க்க]

உ
சிவமயம்

மதிப்புரை

(தயவாக வேண்டப்படும்)

(அறிமுகம் காண்க.)

[கவி-ய பங்களிப்புடன் குறிப்புகளும் (9)]

ஆருத்திரா தரிசனம்

போற்றியென் வாழ்முத லாகிய பொருளே
புலர்ந்தது பூங்கழற் கீணைதுணை மலர் கொண்(டு)
ஏற்றிநின் திருமுகத் தெமக்கருள் மலரும்
எழில் நகை கொண்டுநின் திருவடி தொழுகோம்
சேற்றிதழ்க் கமலங்கள் மலருந்தன் வயல்கூழ்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெருமானே
ஏற்றுயர் கொடியுடை யாயெனை யுடையாய்
எம்பெருமான் பள்ளி யெழுந்தரு ளாயே

— மாணிக்கவாசகர்

இப்பொழுது தமிழ் (1) நாட்டுச் சிவாலயங்களில் (1) மார்கழித் திருவெம்பாவைப் பூசை நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றது. திருவெம்பாவைப் பூசை முடியும் பத்தாம் நாள் பெளர்ணமியுடன் கூடிய (1) திருவாதிரைத் திருநாளாகும். ஜனவரி மாதம் 13-ம் திகதி (1) புதன் கிழமை 'சூரியோதயம் 6 மணி 33 நிமிடத்தில் (1) ஸ்ரீ நடராஜர் ஆருத்திரா தரிசனம். முதற்றினம் (1) செவ்வாய்க் கிழமை இரவு மூன்று மணியளவில் ஸ்ரீ நடராஜர் ஆருத்திரா அபிஷேகம் மிகவும் சிறப்புடன் ஆரம்பமாகும். ஆலய வழி பாட்டில் அபிஷேகம் முக்கியமானது. இவ்வாருத்திரா அபிஷேகம் (1) சிதம்பரத்தில் முறைப்படி சிறப்பாகவும்; இதைப் பின்பற்றி ஏனைய சிவாலயங்களிலும் நடைபெறும். அன்று (2) சூரிய பகவான் உதயமாகிக் கொண்டிருக்கையில் அபிஷேகம் முடித்துத் தீபாராதனை நடைபெறும். அப்பொழுது (3) சந்திரன் வானில் திருவாதிரை நட்சத்திரங்கட்கிடையே மிதுன ராசியில் சஞ்சாரம் செய்வான். பெளர்ணமி (1) மிருகசீரிடத்திற் தொடங்கி திருவாதிரையில் (67-80 பாகையில்) முடிவடையும். இந்தக் காலத்தில் சந்திரன் சூரியனுக்கும் (1) பூமிக்கும் அப்பால் நேரேதிரில் (168—180 பாகையில்) வருகின்றான் திருவாதிரையின் கதிர்கள் பூரண சந்திரனின் பட்டுப் பூமிக்குப் (4) பிரதிபலிக்கின்றன. அந்தப் புண்ணிய காலத்தில் ஸ்ரீ நடராஜர்

(1) முதல் (41) வரை யிருக்கும் எண்களுக்கு கட்டுரையின் அட்டவணை பார்க்க "போற்றியென்" — பூபாளம்.

பெருமானை வழிபடுதலையே நாம் ஆருத்திரா தரிசனம் என்று அழைக்கின்றோம். ஆருத்திரா ஆருவது நட்சத்திரம். இது (1) வட மொழிச்சொல் (1) திரு வென்னும் அடை மொழியைப் பெற்றுத் (1) தமிழில் திருவாதிரையாயிற்று. இத்திருநாள் இறை வணக்கத்திற்குகந்த நன்னாள். மேலும் இம்முறை ஸ்ரீ நடராஜர் ஆருத்திரா தரிசனம் மார்கழிக் கடைசித் தினத்தில் தைப்பொங்கலுக்கு முதன் நாள் வருவதால் தனிச்சிறப்புடையது.

2. பண்டைத் தமிழர் இறை வணக்கத்தை எடுத்தாராயும் போது, அவர்கள் கண்ட மனித நிலை, முத்தி நிலை, கடவுள் நிலை ஆகியவற்றை நாம் கவனிக்க வேண்டும். கடவுள் என்றால் என்ன? அவரைச் சரணடைந்தால் எதைப் பெறுவார்கள்? நமது நண்பர்களிடம் இதைக் கேட்போமானால், பலவாறு விடை தருவார்கள். அவை யாவும் அவரவர் கல்வியறிவு, சமய ஞானம், பண்பாடு, மனோநிலை, ஆத்ம வளர்ச்சி என்பனவற்றைப் பொறுத்திருக்கும் ஏன்? ஒரே சமயத்தவர்களிலும் கூட, கடவுட்டன்மையைப் பற்றி மாறுபட்ட அபிப்பிராயம் இருப்பதைக் காணலாம். கடவுள் கருணையுடையவர் என்று சொன்னால், அக்கருணை அவரை நாடியவர்கட்குத் தான் கொடுக்கப்படுகின்றதா என வினவுவர். சைவ சித்தாந்தத்தில், கடவுளின் கருணையை வேண்டி நிற்பது மிகவும் முக்கியமானது. (4) “வேண்டுவார் வேண்டுவதை ஈவான்.....” என்று சொல்லுமிடத்தில், சொன்னவரின் மனோ நிலையை அது காட்டுகின்றது. அந்நிலையை நாம் அறிய முடியாவிட்டால், இந்த வாக்கியத்தை நம்ப முடியா தென்று ஏளனம் செய்து விடுவோமல்லவா?

3. அறியாமை மனித இயல்பு. ஒன்றை நல்லாய் அறிய விரும்பினால், மற்றவையைக் கைவிடுகின்றோம். எல்லாம் அறிந்து கொள்ள நாட்கள் சிலவே உள்ளன. அதற்குள்ளாக மூப்பு, சாக்காடு வந்து விடும். மனித வர்க்கம் ஆயிரக் கணக்கான ஆண்டுகள் பூமியில் வாழ்ந்திருந்தும் இப்போதுதான் வான சாஸ்திரத்தில் முக்கிய கவனம் செலுத்துகின்றது. அகிலாண்ட கோடிகளின் இயல்பை எப்போது அறிவோமோ! மனித இயல்பு இப்படியாக இருக்க, மனிதன் அறிய விரும்பும் முத்தி நிலை எப்படிப்பட்டது? ஆண்டாண்டு தோறும் மனித சமுதாயத்தில் முத்தியடைந்த மகான்கள் தோன்றி மறைந்த போதிலும், முத்தியைப் பற்றி நாம் எதுவும் தெளிவாகச் சொல்ல முடியாத நிலையில் இருக்கின்றோம். ஆன்ம பக்குவம் அடைந்தவர்கள் இந்த நிலையை அடைந்திருக்கின்றனர். இந்த நிலைக்கு மரணத்தைக் காத்து நிற்க வேண்டியதில்லை. இந்தப் பிறப்பிலேயே அதை அறிய முடியும். அறிந்த பின், அது எப்படி என்று அவர்களால் விவரிக்க முடியாது போகின்றது. ஏனெனில், அது (4) “உரையுணர்வு இறந்து நின்றுணரும் ஓர் உணர்வு.....” அந்த நிலை

யைப் பின், மனிதப் புலன்கள் விழிப்பெய்தியவிடத்து, அதைப் பாரும் அறியக் கூடியதாகக் கூற முடிவதில்லை. ஆனால் அந்நிலையை யடைந்தவர்கள் மானிடப் பிறப்பில் மிகவும் சீரிய நிலையை எய்தியுள்ளனர். இந்த நூற்றாண்டில், சைவ மெய் நெறியைக் கடைப்பிடித்துத் தெய்வீகமடைந்த (5) ரமண மகரிஷியை யாவரும் அறிவர். இதை அறியச் சைவர்களாகிய எமக்கு மிகவும் உற்சாகத்தைக் கொடுக்கின்றது. நமது சமயம் பழையதென்று புறக்கணிக்க வேண்டியதில்லை. நமது சமய வழியால் கடவுளைக் காணலாம்.

4. கடவுள் பரந்துள்ள பொருள்; பரம்பொருள். அதாவது, மனித இயல்புக்கு அப்பாற்பட்டது. பிறப்பு இறப்பு இரண்டையும், நல்வினை தீவினை இரண்டையும், காலமும் கணக்கும் கடந்தபொருள். இவ்வாறு எல்லை கடந்த பொருளாயினும், அது இல்லாத இடமில்லை. அவனின்றி ஓர் அணுவும் அசையா. (1) பஞ்ச பூதங்களாகிய மண், விண், நீர், நெருப்பு, வளி இவற்றிற் கலந்து நிற்பவர்: “பிறிது மற்றின்மை சென்று சென்று அணுவாய்த் தேய்ந்து தேய்ந்து ஒன்றும்...” “பார்பதம் அண்டம் அனைத்துமாய் முளைத்துப் படர்ந்ததோர் படரொளிப் பரப்பு...” இவை (1) வேதாந்தக் கருத்துக்கள். சைவர் சிவனை முழுமுதற் கடவுளாய்க் கொண்டவர். (1) சைவ சித்தாந்தத்திற் சொன்னால், பரம் பொருள் இயற்கையாகவே மலமற்றது. அறிதற்கரியது; உயிர்கள் உய்யுமாறு கருணை வடிவாக விளங்குவது. அவ்வருள் காரணமாக அருவிலிருந்து அருவுருவம், உருவமாக வெளிப்படுவார். இறைவன் உருவமில்லாதவன். ஆனதன்மையினாலேயே, மனிதன் இறைவனைப் பூசை செய்து கருணை பெறுவதற்கு உருவம் வேண்டி நின்றான். பண்டைக்காலத்தில் தெய்வ வழிபாட்டில் ஈடுபட்டவன், கண் பார்க்கக் கூடிய திணை பால் இல்லாத சிவலிங்கத்தை மனதில் வைத்தனன். இது சைவனின் முதல் வெற்றி. கண்ணுக் கெட்டா, ஒன்றை, எட்டிய முறையில் அமைந்த (1) சிவலிங்கம் சைவசமய வளர்ச்சிக்கு மூலக்கல். கணிதம் படிப்பதற்கு வட்டம், அதாவது ஒன்றும் இல்லாமையைக் குறிக்கும் 0 குறி எவ்வளவு ஏதுவாக இருக்கின்றதோ, அதேபோல, அருவுருவச் சிவக்கொழுந்து, இறைவனின் தோற்றத்தை அறியவும், கருணையைப் பெறவும் ஏதுவாய் இருக்கின்றது. அடுத்ததாக, உருவநிலையை இன்பக் கூத்தன் (1) ஸ்ரீ நடராஜப் பெருமானாய்க் காண்கின்றோம்.

5. நடராஜ மூர்த்தம் கடவுளின் இயல்பை நன்கு வெளிப்படுத்துகின்றது. படைத்தல், காத்தல், அழித்தல் என்னும் முத்தொழிலையும், மூன்று திருக்கரங்களில் அடையாளக் குறிப்புகள் விளக்கும். உடுக்கு ஒலிக்குறிப்பின் வழிவந்த ஆகாயம். அது உற்பத்தித்தானமாயிற்று. அபயகரம் காத்தற் தொழிலையும், அக்கினி சங்

காரத்தையும் காட்டிற்று. மறைத்தல், அருளல் இரண்டையும், திருவடிகள் விளக்குகின்றன. முயல்கள் ஆணவ வடிவம்; அவனை மிதித்தல், மறைத்தற் தொழிலைக் காட்டுவது. (8) தூக்கிய திருவடி, தெய்வீக அருளைக் காட்டும். (6) எனவே, கை செயலையும், அடி வழியையும் குறிப்பன. ஆதலால், (7) “அடி சேருதல்” சைவ வாக்காய்க் கையாளப்படுகின்றது. (8) குஞ்சித பாதம் சற்று வளைத்து எடுத்த அடி. அது எல்லா (4) உயிர்கட்கும் ஈறும். மலமற்ற ஆன்மா அதாவது (கரும) சக்தி யற்று, பிரிக்க முடியாததும் மாற்றத்திற்குட்படாதது மாகிய நுண்ணிய பொருள், உடம்பை விட்டு நீங்குமிடத்து சூரியனின் கவர்ச்சிக்கு உள்ளாகின்றது. அது சூரிய மண்டலத்தை நாடிப் போகும். (8) தில்லை வெளியில் கலந்து கொண்டவர் திரும்பிவரமாட்டார். (11) பௌதிக சாஸ்திர நிபுணர் இந்த நுண்ணிய பொருளை “ஈதர்” என்பார். சூரிய மண்டலத்தைப் பண்டைத் தமிழர் சிவ சொரூபமென்று கருதினர். சிவனடி சேர்ந்தவர் குறைவிட இன்ப மடைவர். பரிசுத்த ஆன்மா அங்கு போயடைவதால் சூரிய மண்டலம் தேவலோகமாயிற்று. இந்த நிலையை யடைய சமயம் முக்கியமாயிருக்கின்றது. கூத்தனின் அடிகளை இப்பிறப்பில் தொழுதால், (4) அவனடிக் கே இறுதியில் சேருவோம். இந்த தத்துவங்களைக் கண்ட (1) பழைய தமிழரின் சமய வளர்ச்சியைப் போற்றுகின்றோம். இந்த வடிவத்தைப் பார்த்தவர்கள், (8) யார் தான் ஆசைப்படார்! (9) தென்னாடுடைய சிவன், ஸ்ரீ நடராஜ மூர்த்தியாய்த் தென்னாட்டிற்குச் சிறப்பளிக்கின்றான். சைவர்களிடையே அழியாச் செல்வமாய் சொல்லுக்கடங்கா அறிவாய், விளங்குகின்றான். இனி, ஆனந்த நிருத்த நிலை எதைக் குறிக்கின்றது? திருவாசி (1) அகிலாண்ட கோடிகளின் இயக்கத்தையும், சூரிய சந்திரன் ஆகிய (10) நவகோள்களின் இயக்கத்தையும், உயிரினம் படிப்படியாக முன்னேற்றம் அடைவதையும் காட்டுகின்றது. அதாவது, அது (1) இயற்கையின் நுணுக்கங்களைக் குறிக்கும். அணுவை எடுத்தாராய்ந்தால், “புரோட்டோன்ஸ்”, “இலக்ட்ரோன்ஸ்”, “நியூட்ரோன்ஸ்”, என்று எவ்வளவோ மிகமிக நுண்ணிய பொருட்கள் ஒன்றை யொன்று சுற்றிச்சலியாது நடனமாடுகின்றன. திருவாசிக்குள் ஆடுகின்ற பெருமானை மனத்திற் பதித்தால், ஞான அறிவாய் (8.1.) இதய வெளியிலே, பொது நடம் புரிகுவான். தில்லைக் கூத்தனைக் கண்டு, மகிழ்ச்சியில் மனிதரும் கூத்தாடினர். அது அனேக (12) அருங்கலைகளாக மாறின. (13) நாட்டியம் பண்டைக்காலத்தே உயர்ந்த நிலையைடைந்திருந்தது. இருபத்துநான்கு நூற்றாண்டுகட்கு முன்னரே, (1) பரதமுனி, (1) நாட்டிய சாஸ்திரத்தை எழுதி இருந்தார். (1,8.) இசைக் கலையைப் போலவே நாட்டியக் கலையும் ஆன்ம நேய உணர்ச்சிகளை (13) அபிநயத்தாற் காட்டுவது. அம்பலவாணர் ஆடிய (1) நூற்றியெட்டுவகை நடனமும் நாட்டிய சாஸ்திரத்தில் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த நூற்றியெட்டுவகை

முத்திரைகளும், சிதம்பரத்தில் கிழக்கு மேற்குக் (1) கோபுர வாசல்களில் (14) சிற்பமாய் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. நாட்டியக்கலையைப் போல சங்கீதக் கலை அந்த நாளில் வளர்ச்சியடைந்திருக்கவில்லை. அப்போது நாட்டியக்கலைக்கு அநுகுணமான ஒரு உபகலையாயிருந்தது. நாளடைவில் இக்கலை தெய்வ அருளால், வளர்ச்சியுற்றது. (15) சங்கீத நால்வரில் ஒருவரான (16) முத்துத் தாண்டவர், தில்லை நாதனை முறைப்படி பாடி படிக்காசு பெற்றார். சிலம்பொலியாகிய பரநாதம் தில்லையிற் பிறந்த காரணத்தால் (17) இசையுலகின் பிறப்பிடமே தில்லையென்பர். எனவே, (1,18.) சமயம், சாஸ்திரம், கலைகள் எல்லாம் ஒருங்கே நடராஜ மூர்த்தத்தில் அமைந்துள்ளன.

6. சமயக் கொள்கைகள் எப்படித்தான் சிறப்பாக இருந்த போதிலும், அதன்படி வாழ்ந்து காட்டி, சித்தம் அழகு பெற்று, முத்தியடைந்த (20) நாயன்மார்கள் இல்லாவிட்டால், அந்தச் சமயத்தை மனித சமுதாயம் கைக்கொள்ளாது. சமயாசாரிகள் நால்வரும் தில்லை நடராஜப் பெருமானையும் (19) சிவகாமி அம்மனையும் கண்டு தரிசித்து, ஆன்ம சுத்தியடைந்தனர். சைவ சமயக் கொள்கையின்படி, கூத்தனின் (21) எடுத்த பொற்பாதத்தைக் கண்டால், வேண்டாமென்று வெறுத்த மானிடப்பிறவியும் வேண்டற்பாலது என்றனர். சிதம்பரக்கூத்தனே (1) திருவாசகத்தின் பொருள் என்று சுட்டிக் காட்டிய (1) பெருந்தகை மாணிக்க வாசக சுவாமிகள் ஏனைய ஆலயங்களில் கண்ட ஈசனையே இங்கும் கண்டார். (22) “பொன்னம்பலத்தரசே.....அடியார் நடுவுள் இருக்கும்’ அருளைப் புரிவாய்” என்று முதலாக கோயில்முத்த திருப்பதிகத்தைப் பாடினார். பின்னர் (1, 4) திருப்பெருந்துறையில் குருநாதனாகக் காட்சிகொடுத்தபடியே தில்லைநாதர் காட்சிகொடுக்க, (23) கோயிற்றிருப்பதிகத்தைப் பாடினார். இதில் “உரைவுணர் விறந்து நின்று உணர்வதோர் உணர்வே”; “நீ யென்னுடல் இங் கொண்டாய்” என்று ஈசனுக்குக் கைமாறு கொடுப்பதற்குத்தான் இலாது, (25) பதி பசு என்னும் பிரிவினை ஒழித்து, “ஏகம்பிரம்மம்” என்ற இரண்டற்ற நிலையைக் குறிக்கின்றார். கோயில் முத்த திருப்பதிகத்தில், அடியாருடன் இருக்க விரும்பிய ஒப்பிலா சைவ சித்தாந்த மாணிக்கப் பெருமான் கோயிற் திருப்பதிகத்தில் ஈசனுடன் இருந்தமையை சிறிது கவனிப்போம். இரண்டு திருப்பதிகங்களிடையே, இறைவனையடையும் முறையில் மாறுபாடு காணப்படுகிறது. கோயிற் திருப்பதிகத்தில் வேதாந்த நோக்கம் காணப்படுகின்றது. (24) வேதாந்தம் ஒரு சமயமல்ல. ஆனால், சமயத்தின் அரும் பெரும் கருத்துக்களையே வேதாந்தமென்பர். வேதாந்த கேசரியான (26) ஆதிசங்கர் (கி. பி. 788—820) மாணிக்கவாசகர் காலத்தில் இருந்தவர். அவர் தில்லை நகர் வந்து

(1) ஸ்படிகலிங்கமாகிய, சிற்றம்பலமுடையாரைக் கொடுத்தார். அத்துடன் நடராஜ மூர்த்திக்கு வலப்பாகத்திலிருக்கும் (1) சிதம்பர சக்கரத்தை ஸ்தாபித்தார். ஆகாய மூர்த்தியாகிய சிதம்பர இரகசியம் இதுவே. ஆகாயமே பிரமசரீரம். ஆகவே, மாணிக்க வாசகப் பெருந்தகையும் ஆதிசங்கர் போல் எண்ணலாகி, இறைவனுடன் இரண்டறக் கலந்தமையினால், (1, 4) சேக்கிழார் பெருமானருளிய (1, 4:) திருத்தொண்டர் புராணத்தில் நீக்கப்பட்டார். சைவத்திற்கு அழியாத் தொண்டாற்றியவர் சேக்கிழார் பெருமான். அவர் பெரிய ஆச்சாரியார். சமயம், தத்துவஞானம், அரசியல் ஆகியவற்றுள் பேரறிவு படைத்தவர். சைவ சமயம் தழைத்தோங்கி வாழும் வண்ணம், திருத்தொண்டர் புராணத்தைப் பாட, ஓய்வெடுத்துத் தில்லை நகர் வந்திருந்தார். அறிவுடன் அருளும் கலந்தால் பாடும் நூல் பரவசமுட்டுமல்லவா? அது யாவராலும் வரவேற்கப்படும். திருத்தொண்டரைப் பற்றியும், அவர்கள் முத்தியடைந்த மார்க்கத்தைப் பற்றியும் தகுந்த அறிவிருந்தும் அவர் பெரிய புராணத்தை அடியெடுத்துப் பாடச் சிறிது தயங்கினார். அப்போது அம்பலவாணரை வேண்டி நின்றார். நடராஜப் பெருமான் கருணை கொண்டு, “உலகெலாம்” என்று அடியெடுத்துக் கொடுத்தார். அடியெடுத்துக் கொடுத்ததும், அறிவு கடலாய்ப் பாய்ந்து (4) “உலகெலாம் உணர்ந்தோதற் கரியவன்” என்று தொடங்கிப் புராணத்தைச் செவ்வனே பாடி முடித்தார். இது போலவே, நாமும் பலவற்றிலும் பேரறிவுடையோம் என்று பல காரியங்களைச் செய்து முடிப்போம் என எண்ணுவதுண்டு. அவற்றுள் எல்லாம் கைகூடுவதில்லை. இறைவன் அடியெடுத்துக் கொடுத்தனவே கைகூடுகின்றன. மாணிக்கவாசக சுவாமிகளுக்கு ஒருமுறை நடராஜப் பெருமான் அடியெடுத்துக் கொடுத்தார். (1) சிவனடியார் ஒருவர் தில்லையிலிருந்து (1) இலங்கைக்கு யாத்திரை செய்தார். (8) தில்லை நடராஜப் பெருமானின் சிறப்பைக் கேட்டோர்க்கெல்லாம் அள்ளி இறைத்தார். அது கேட்டு (1) இலங்கை வேந்தனும் புத்த குருமாரும் (27) “எவரும் காணப் பொன்னம்பலத்தே..... (1) புத்தரை வைத்தல் வேண்டி” அங்கு அடியாரையும் அழைத்துக் கொண்டு சென்றனர். தில்லையில் மாணிக்கவாசகப் பெருந்தகை சபாநாயகர் அருள் பெற்று நடராஜப் பெருமானின் தத்துவங்களையும், (28) புத்த பிரானின் போதனைகளையும் எடுத்து விவாதம் செய்து வென்றார்.

7. தில்லை, கோயில்களிற் கோயில். அங்கு பூசை செய்பவர்கள் (29) தீட்சிதர்கள். (29*) தினந்தோறும் கிரமப்படி பூசை நடப்பதாலும் வருடம் தோறும் (30) வேத மந்திரங்களை ஒதுவதினாலும், திருமறையைப் பாராயணம் செய்வதினாலும் என்றும் பரிசுத்தத் தொனி அதிர் வெண்கள் நிலவுகின்றன. பல்லாயிரக் கணக்கான உயிரினம்

வீடு பெற்றமையினால், தாம் இங்கேயே பெற்ற இன்பம் இவ்வையகமும் பெறுக என்ற அவர்களின் நல்லாசியை யுடையது. தொன்று தொட்டு அடி அடியாக மனித குலம் வலம் வந்து சித்த நலம் பெற்றனர். (31) நாமும் வழியடியோம். நமது (1) மூதாதைகள் அம்பலவாணரைத் தரிசித்திருந்தார்கள். அவர்கள் அடிச்சுவட்டில் நாமும் போனால் பாங்குடையவராவோம். அங்கு வீதிவாய்ப் போகும் போது களைப்புற்று இருப்போமானால், அந்த இடத்தில் எமது மூதாதைகளும் இருந்திருப்பார்கள். இது எமது பிரித்தறிவொணர் அனுபவம்.

8. இயற்கையில் பொருட்களின் தோற்றம், மூப்பு, மறைவு இவைகளைக் காண்கின்றோம். காலம் போகப் போக இவைகளில் மாற்றம் காணப்பட்டாலும், முத்தொடர்ச்சி யுடையன வாகவே இருக்கின்றன. இப்படியிருக்க, மாந்தருள் தெய்வம் உண்டென்று வாதிப்பாரும், (33) இல்லை யென்று சாதிப்பாரும் உள்ளனர். இல்லை யென்பார், ஈசன் கோயிலில்லை, ஆகமத்திலில்லை, தோன்றும் பொருட்களில்லை என்பார்கள். அவர்கள் ஈசன் மற்றைய பொருட்கள் போலத் தனியாக இருக்க வேண்டும் என்ற நோக்க முடையோர். பண்டைக் காலம் தொட்டே இக்கருத்துண்டாயினும், அனேகர் இறை வணக்கம் செய்கின்றனர். (1, 32) மனிதவர்க்கத்தில் பிணி மூப்புச் சாக்காடு இருக்கும் வரையில், இறைவனில் நம்பிக்கை வைத்தே வருவார்கள். மனிதனின் ஆத்மீக வளர்ச்சிக்கு இறை வணக்கம் வேண்டி இருக்கிறது. சீதோஷ்ண நிலையில் மாற்றமும், காலத்திற்குக் காலமுண்டாகும் மனோநிலையும் தெய்வீக உணர்ச்சியைக் கொடுக்க ஏதுவாய் இருக்கின்றது. இதை நடராஜர் பெருமானை அபிஷேகம் செய்யும் காலங்களிலிருந்து விளக்குவாம். வருடத்தில் ஆறு தினங்களில் நடராஜர் அபிஷேகம் நடைபெறும். அவையாவன: மாசிமீ பூர்வபக்ஷ சதுர்த்தசி (168பாகை), சித்திரை திருவோணம் (90 பாகை), ஆனிமீ உத்தரம் (90பாகை), ஆவணிமீ பூர்வபக்ஷ சதுர்த்தசி (168 பாகை), புரட்டாசிமீ பூர்வபக்ஷ சதுர்த்தசி (168 பாகை), மார்கழிமீ திருவாதிரை (180பாகை). மேற்கூறிய கப்பட்ட எண்கள் அக்காலங்களில் சூரிய சந்திரனுக்கிடையில் உள்ள பாகைகளாகும். அதாவது, (20) மூன்று திதிக்கும் மூன்று நட்சத்திரத்திற்கும் நடைபெறும். உத்தராயனகாலக் கடைசி மாதமாகிய ஆனியிலும், தக்ஷணயனகாலக் கடைசி மாதமாகிய மார்கழியிலும் சூரியோதயத்தில் அபிஷேகம் நடைபெறும். அபிஷேகம் சூரிய சந்திர கிரகங்களின் நிலையைக்குறித்தே நடைபெறுகின்றன. தமிழர் சூரிய பகவானையும், சந்திரபகவானையும் (34) உலகிற்குத் தந்தை தாயாகக் கருதுகின்றவர்கள். (10) சூரியனைச் சற்றி மற்றைய கோள்கள் வருகின்றன. ஆதலி

னால் கிரகங்களுக்குச் சூரியன் நடு நாயகனாயிருக்கின்றான். இவை கிரம மாய்வானில் இயங்குகின்றன. இவை இரண்டும் குறிக்கப்பட்ட பாகையில் கிட்டத்தட்ட இருக்கும் போது, மனித உடல் நிலையும், மனோ நிலையும் மாற்றத்திற்குட்பட்டன. உதாரணமாகச் சொன்னால் சூரியன் சந்திரன் 84—96 பாகையில் (அட்டமி) இருக்கையில் மனித உடம்பில் பொதுவாக எழுச்சியும் தெம்பும் உண்டு; 156—168 பாகையில் (சதுர்த்தசி) இருக்கையில் உடம்பு களைத்திருக்கும். (35) நோய்ப்பட்டவர்களும் முதியோரும் இதனுள் பீடிக்கப்படுவர்; 156—180 பாகையில் (சதுர்த்தசி — பூரணை) இருக்கையில் அதீத உணர்ச்சிக் கொந்தளிப்புண்டு. முக்கியமாக அமாவாசையைக் கிட்டிய (336-360 பாகை) காலங்களில் அனைக மரணம் சம்பவிக்கும். எனவே, இக்காலங்களில், (36) மனித உடலும், உள்ளமும் இறைவனை நாடுகின்றன. இதய நாட்டம், நவகோள்களின் ஆட்டம். ஆனமையினாலே, வானமும், பூமியும் அவற்றிற்கப்பாலுள்ள அண்ட சராசரங்களுமே எம்பெருமானின் ஆட்டத்திற்குள்ளாயின.

9. (1) மார்கழி மாதம் இறை வணக்கத்திற்கு மிகவும் உகந்த மாதம். மாணிக்கவாசகப் பெருமான் (1,4.) திருவெம்பாவை பாடிச் சிறப்பித்தார். சூரியபகவான் தேவர்களின் (37) குருவாகிய வியாழபகவானின் வீட்டில் (தனுராசியில்) சஞ்சாரம் செய்கின்றமையால் பரிசுத்த மாதமாயிற்று. நாட்டிற்கு நன்மை ஏற்படக் காரணம் உண்டு. சூரியன் தனுராசியில் உதயமாகின்ற போதில், தமிழர் இல்லங்கள் தோறும் வாசலிற் கோலமிட்டு (1,4.) பிள்ளையார் வைப்பார்கள். ஏனைய மாதங்களில் இல்லாத குளிரை இவர்கள் இம் மாதத்தில் அனுபவிப்பர். தக்ஷணயன காலக் கடைசி மாத மாதலால், சூரியன் (1) தெற்குப் பிரயாணத்தின் முடிவுக்கு வந்திருப்பான். உத்தராயன ரேகைக்கும் (கடகம்) பூமத்திய ரேகைக்கும் இடையில் இருக்கும் தமிழ் நாட்டிற்கு, அவனின் கிரணங்கள் சாய்வாக விழும். பகலில் சூடு குறைந்தும், இரவில் குளிர் அதிகரித்தும் இராக் காலம் பகற் காலத்திலும் கூடியதாகவுமிருக்கும். மனித புலன்களையடக்கி, தெய்வ உணர்ச்சியுண்டு பண்ண உகந்த காலம். இம்மாதத்தைத் தேவ காலமாகக் கொண்டு, தமிழர், இறை வணக்கத்தை மேற்கொண்டனர். வைகறைக்குமுன் (4) துயிலெழுந்து, சொல்லி வைத்தவர்களை எழுப்பி, நீராடக் குளத்தண்டை போவதையும்; தொண்டர்கள் (4) மொட்டை மலர் பறிப்பதையும்; அடியார்கள் (38,15.) தேவபாராயணம் செய்வதையும் பார்க்கின்றோம். (8) இந்த மாதத்தில் திருவாதிரை மிகவும் சிறப்புடையது.

10. திருவாதிரைத் திருநாள் இம்முறை (1959/60) மார்கழிக்கடைசி நாளாகிய 29-ந் திகதி (13/1/60) (1) புதன்கிழமை வருகின்

றது. அன்று சூரியபகவான் தென்திசைப் பிரயாணத்தை முடிக்கின்
 றான். அடுத்த நாள் சூரியன் மகரராசியில் பிரவேசிக்கும்போது,
 உதயத்தில் பொங்கிப் பூசையிட்டு பண்டிகை கொண்டாடுகின்
 றோம், (1) தைப்பொங்கல் அன்று சூரியன் (1) உத்தராயன (வடக்கு)
 யாத்திரையை, உயிரினம் இன்புற்றிருக்க, மேற்கொள்வான். (39)
 தென்னாடுடைய சிவன், தென்திசையை நோக்கிக் கனகசபையில்
 ஆடுகின்றான். ஏனைய சிவாலயங்களில் (1) ஈசா னமூலையில் தென்திசை
 நோக்கிக் காட்சியளிக்கின்றான். தக்ஷணாயன காலம் மார்கழியில்
 முடியும். சூரியன் சற்று தெற்கே காணப்படுவான். பூமியின் தென்
 பாகம் இப்போது சூரியனுக்குக் கிட்டியதாயிருக்கும். ஆகவே, (4)
 “தென்பால் உகந்தாடும் தில்லைச் சிற்றம்பலவன்” மார்கழித் தரிசனம்
 சிறப்புடையது. தென்திசையை நோக்கியாடுவதன் காரணத்தை
 மார்கழித் திருவாதிரையிற் காண்க. எனவே, எல்லா அபிஷேகங்
 களிலும் திருவாதிரை — பெளர்ணமித் திருநாள், சிறப்புற்றது.
 (40) திரு உத்தரகோச மங்கையில் உள்ள மரகத நடராஜமூர்த்திக்கு,
 புதிய சந்தனக் காப்பு அன்று சாத்தப்படும். இம்முறை இத்திதைத்
 தில், நாம் ஈசனை நோக்க, ஈசன் சூரியனை நோக்கியாட, சூரியன் தென்
 னாட்டம் முடித்து, வடக்கே செல்வானாகின்றான். சந்திரன் பூரணம்
 பெற்று விலகுகின்றான். பூமிக்கு (நமக்கு) இருமருங்கிலும் சூரிய
 னும் சந்திரனும் (4) தாழாது அந்தரத்தில் நிற்கின்றனர். இவர்கள்
 மூவரும் திருவாதிரையின் கதிர்களுக்கு நேரேதிரில் (180 பாகை
 யில்) வந்து நிற்பதைக் கண்ட தேவரும் வியப்புற்றனர். (4) “புவனி
 யிற் போய்ப் பிறவாமையில் நாள் நாம் போக்குகின்றோம், அவமே!” என்
 றனர். அவர்கள் அப்படியாயின், பூலோகத்திலேயே இருக்கும்
 எமக்கு என்ன குறை? தாய் (சந்திரன்) அடித்தால் தந்தை (சூரி
 யன்) அணைப்பன். (4) தந்தை அடித்தால் தாய் அணைப்பன். ஆனால்
 நெஞ்சே! இவை கோள்கள். 4 நமை நாடி வந்த கோள் என்செய்யும்
 உலகுக்கே உயிரான எம்மாணை அஞ்சனி செய்வாற்கு (4) இறைவனே
 தாயுமானார், தந்தையுமானார். இவ்வாறே நடராஜப் பெருமானின்
 (41) கூத்தும், சூரிய சந்திரனாகிய நவகோள்களின் (41) இயக்கமும்
 மெய்ப்படியார்களின் சித்த (41) நாட்டமும் திருவாதிரை
 யில் ஒருங்கே அமையப்பெற்றதினால் ஆருத்திரா தரிசனம், ஒப்பிலா
 நன்னாளாயிற்று. இன்னொளில், சித்தம் சிவமாக, இணையிலா அம்பலக்
 கூத்தனைக் கண்டு அஞ்சனி செய்வோமாக! (25)

திருச்சிற்றம்பலம்

கட்டுரை அரங்கேற்ற அட்டவணை

கூட்டுப் பிரார்த்தனைக்கும் பயன்
படுத்துக.

1. தீபம், பூசை.

2. சூரிய பகவானின் 108 திருநாமங்கள். [ஆர்த்தர சஷ்காய நம: துன்பத்தை நீக்கி ரட்சிப்பவரே நமஸ்காரம்]

3. சந்திர பகவானின் 108 திருநாமங்கள்

(i) புராணம் “பிரதிபலிக்கின்றன” என்னுமிடத்தில் திருவாத லூரடிகள் புராணம் —

“தார் மேனின் நிலங்கு புய வழுதி மேலுந்
தன்மனைமங் கையர் மேலு மமைச்சர் மேலு
மார் மேலுஞ் சேன்று பெருஞ் சேனை மேலு
மயன் மேலு மான் மேலு மறவோர் மேலுந்
தேர் மேல் வெம் பகன் மேலு மதியின் மேலுந்
சிறந்துளவிந் திரன் மேலுந் தேவர் மேலும்
பார் மேலுங் கடன் மேலு மரங்கண் மேலும்
பட்டதரன் மெய்யிலடி பட்ட போதே”

— மண்சுமந்த சருக்கன்

4. [(ii) தேவாரம், திருவாசகம் பிற்காலச் சமயப் பாடங்கள்,

5. திருவண்ணாமலையில் பாடிய திருவாசகப் பாடல்கள், ரமண மகரிஷி துதி.

6. பிரம்ம, விஷ்ணு, உருத்திர, மகேஸ்வர, சதாசிவ சுலோகங்கள்; தீபம்

7. திருக்குறள் கடவுள் வாழ்த்தைப் படிக்க.

8. தில்லைக் கூத்தனைக் குறிக்கும் கர்னாடகச் சங்கீத பாடல்கள். (பாபநாசம் சிவன் கோபாலகிருஷ்ணபாரதி முதலியோர்)

9. தக்ஷணாமூர்த்திக்குப் பூசை.
10. நவகோள்களுக்குச் சுலோகம்.
11. பௌதிக சாஸ்திரப் பேரறிஞர்கட்கு வாழ்த்து.
12. சரஸ்வதிக்கு விசேட பூசை.
13. பரத நாட்டியம். நாட்டிய இசை — “நடனமாடினார் வெகு நாகரீகமாகக் கனக சபையில்” போன்றவை.
14. சிற்ப நுட்பத்திற் சிறந்த கோணேரிராஜபுர சோழர் காலத்து எட்டடி நடராஜ விக்கிரகத்திற்குத் துதி.
15. சங்கீத மூவர். இசை பாடி இறையடி சேர்ந்தவர்கள்
 - (i) ஸ்ரீ தியாகராஜ சுவாமிகள் இராம நாமம், கம்பர் “உலகம் யாவையும் தாமுளதாக்கலும்” என்றதையும் வெங்கடேஸ்வர ஸுப்ரபாதம், ஆண்டாள் திருப்பாவையும் சேர்க்க.
 - (ii) முத்துசுவாமி தீட்சதர் — பஞ்சலிங்க கீர்த்தனைகள், நவக்கிரக கிருதிகள், நவா வர்ணக் கீர்த்தனைகள், காசியாத்திரையைக் குறிக்கும் கீர்த்தனங்கள்.
 - (iii) சியாமா சாஸ்திரி — தேவி கீர்த்தனைகள்.
16. ஸ்ரீ சபாநாதர் பேரில் பாடிய முத்துத் தாண்டவர் கீர்த்தனைகள். முறைப்படி பாடுபவர்க்கு படிக்காசு தங்கப் பதக்கம். இதில் இராகம், தாளம், இராகங்களின் ஆரோகண, அவரோகணக் கிரமங்களும், மேலும் கர்னாடக சங்கீத லட்சணங்களும் கவனிக்கப்படும். பலர் பாடினாற் திறமுடைய ஒருவருக்கு படிக்காசு வழங்கப்படும். இதில் இசைப் போட்டிக்கு இடமளிக்கப்படுகின்றது.
17. அண்ணாமலை நகர் சர்வகலாசாலையில் உள்ள சங்கீதப் பகுதியைப் பக்தர்கட்கு ஞாபகமுட்டுகின்றோம். இது சிதம்பரத்தில் உள்ளது. நாதம் ஏன் அங்கு பள்ளி கொண்டது? மார் கழியிற் சென்னை நகரில் விசேட இசை விழா நடைபெறும். [சிதம்பர அபிஷேக மலர் 1956]
18. Praise Dr Ananda Coomaraswamy—Dance of Shiva. “..... call attention to the grandeur of this concept itself as a synthesis of science, religion and art. How amazing the range of thought and sympathy of those rishi—artists who first conceived such a type as this, affording an image of reality, key to the complex issue of life, a theory of nature, not merely

satisfactory to a single clique or race nor acceptable to the thinkers of one century only, but universal in its appeal to the philosopher the lover, and the artist of all ages and all countries. How supremely great in power and grace this dancing image must appear to all those who have striven in plastic forms to give expression to their intuition of Life!explorers of the infinitely great and infinitely small we are worshippers of Nataraja still”

19. நயினாதீவு ஸ்ரீ நாகபூஷணி அம்பாளுக்கு விசேட பூசை. துதிகள்.
20. அறுபத்தி மூன்று நாயன்மார்கட்குப் பூசை. மூன்று திதியிலும் மூன்று நட்சத்திரத்திலும் முத்தியடைந்த நாயன்மார்கள்
21. அப்பர் தேவாரம் “குனித்த புருவமும்” — விருத்தம் காம் போதி ராகம்.
22. திருவாசகம் கோயில் மூத்த திருப்பதிகப் பாடல்கள்.
23. திருவாசகம் கோயிற் திருப்பதிகப் பாடல்கள்.
24. Praise Dr S. Rathakrishnan — An Authority on Eastern Religious and Ethics—All sects of Hinduism attempt to interpret the Vedanta texts in accordance with their own religious views. The Vedanta is not a religion, but religion itself in its most universal and deepest significance”
25. அடியார்கள் எல்லாரும் சேர்ந்து “அரஹர நமம் யார்வதி பதயே, அரஹர மஹா தேவா, சிற்சபேசா சிவசிதம்பரம்”
26. ஆதிசங்கர் சிவதுதி (வட மொழியில்), அவர் தாபித்த மடங்களுக்கு வாழ்த்து, பூசை.
27. திருவாதலூரடிகள் புராணம் “புத்தரை வாதில் வென்ற சருக்கப் பாடல்கள்”
28. பாளிக்கவி, தர்ம போதனை, “புத்தங் சரணங் கச்சாமி தம்மங் சரணங் கச்சாமி” விவாதப் போட்டி இவைகள் இடம் பெறும்
29. தில்லை வாழ் அந்தணற்குத் தோத்திரம், தீபம், தேவார திருவாசகப் பாடல்கள். விசேட கட்டுரை

Praise Swami Sivananda—Divine Life Society. “The temple offers a great opportunity for the evolution of man through devoti”

30. வேத மந்திரங்கள்
31. நயினை ஸ்ரீ நாகபூஷணி அம்மன் பேரில் பாடிய வமிசாவழி
 ஊஞ்சற் பாட்டைப் பாடுக;
 “சர்வாழி சிவசமயம் வாழி
 தேவாதி தேவு மெல்லாம் தேவும் வாழி
 பார் வாழி மதிதொறும் மும்மாரி வாழி
 பசுக்குலம் வேதியர் தருமம் பலவும் வாழி
 நீர்வாழி நயினை நகர் உறைவோர் வாழி
 நீடாயுள் அன்ன சொர்ணம் நிறைந்து வாழி
 ஏர்வாழி இராமச்சந்திர மகிபன் வாழி
 இனம் வாழி இவ்ஹஞ்சல் வாழி மாதோ”
32. Praise Swami Vivekananda — Chicago address, his works and mission.
33. அஞ்ஞானம் ஒழியத் தீபம்.
34. சோதிட சாஸ்திரத்திற்குத் தீபம்.
35. வருடத்தில் ஒரு நாள் ஆருத்திரா தரிசன ஆலய வழிபாட்டிற்காயினும் வரமுடியாமல் இருக்கும் நோய்வாய்ப்பட்டவற்கும் முதியோற்கும் விசேட தியானம்.
36. திருவாசகம் “பால்நினைந்துட்டும் தாயினும் சாலம்.....”
37. குரு தோத்திரம் 151 திருநாமங்கள்.
38. திருவாசகம் “நமச்சிவாய வாழ்க” — சிவபுராணம்.
39. அடியார்கள் எல்லாரும் சேர்ந்து “தென்னாளுடைய சிவனே போற்றி என்னாட்டவற்கும் இறைவா போற்றி.”
40. அடியார்கள் எல்லாரும் சேர்ந்து திரு உத்தரகோச மங்கை மரகத நடராஜருக்கு அரோகரா எனக் கோஷித்தல் “மரகத நடராஜவிற்கு அரோகரா.”
41. விசேட முடிவுத் தீபாராதனை வேத மந்திரம், பூசை. நடராஜப் பெருமானுக்கும் அம்மனுக்கும் தீபம் காட்டிப் பின் முடிமேல் இருக்கும் சூரிய சந்திர நவகோள்களுக்கும் காட்டி முடிவில் அடியார் மாணிக்கவாசக சுவாமிகளுக்கும் காட்டி அத்தீபத்தை சமூகம் தந்த பக்தர்கட்கு கண்ணில் ஒற்றிக்கொள்ளும் வண்ணம் கொடுத்தல்.

மேற்குறித்தவை யாவும் மாற்றத்திற்குட்பட்டவை. கால நேரத்திற்கிசைய கூட்டியும், குறைத்தும், நீக்கியும் கொள்ளலாம். இக்கட்டுரை வருடத்தில் ஒரே ஒரு சூரியோதயத்தில் மார்கழித் திருவாதிரையில் இறை வணக்கம் செய்யக்கூடியதாக, தமிழ் அன்பர்கள் எல்லாருக்கும் அச்சிட்டு இலவசமாகக் கொடுக்கப்படுகின்றது. அருள் உடையோர் ஆசி கூறுங்கள். பொருள் உடையோர் பொருள் கொடுங்கள். இது நமது முதல் முயற்சி.

கொழும்பு. நயினாதிவே, க. தியாகராசா.
 23-11-1959.

சிலவிளக்கக் குறிப்புகள்

1. நவகோள்சன்: ஒன்பது கிரகங்கள்: சூரியன் சந்திரன் செவ்வாய் புதன், வியாழன், வெள்ளி, சனி, (இராகு) (கேது).
2. அண்ட சராசரம், அகிலாண்ட கோடிகள் கிரகங்களுக்கு அப்பாற்பட்டவை. அவைகளும் முறைப்படி அசைவன.
3. நியூட்ரோண்ஸ் அணுவுள் அசையாது. அணுவை உடைத்தால் அதன் நிலை என்ன? அசையத்தான் வேண்டும்.
4. மேட ராசியிலிருந்து திருவாதிரை நட்சத்திரங்கள் 66—80 பாகையிலிருப்பன. அவை நவக்கிரகங்களுக்கு அப்பாற்பட்டவை.
5. மார்சுழி பீடை பிடித்த மாதம். நாடு மழை பனியினால் குளிர்ச்சியுற்று இருக்கும். பல கோடி உயிரினம் பெருகி உண்டுபண்ணுகின்றன — படைப்புக்காலத்தின் கடைசி. இது தமிழ் நாட்டிற்கே பொருந்தும்.
6. சூரியன் பூமத்திய ரேகையை நாடி எழ எழ சிற்றுயிர் படைத்த பிராணிகள் இறக்கும் — அழித்தற்காலமாயிற்று.
7. சூரியனை வென்ற ஒளிக் கிரகம் இல்லை. ஆகையால் சூரிய மண்டலத்தில் (இந்திரலோகம், தேவலோகம்) இராப்பகல்கிடையா.
8. சிட்னியிலிருந்து கல்கத்தா வரையுள்ள பிரதேசங்களில் சூரிய கிரணங்கள் செங்குத்தாக விழும்காலம் உத்தராயன (வடக்கு) காலம்.
9. தக்ஷணாயன (தெற்கு) காலம் சூரியகிரணங்கள் கல்கத்தாவிலிருந்து சிட்னி வரையிலுள்ள பிரதேசங்களில் செங்குத்தாக விழும்காலம்.

10. கங்கத்தா தமிழ் நாட்டிற்குக் கிட்டியது. சிட்டுனியை சூரியன் செங்குத்தாக நோக்கும்போது நமக்கு வருடத்தில் குளிர் அதி கமான மார்கழி மாதம்.
11. நடராஜப் பெருமானுக்கு அபிஷேகம் ஒன்றை விட்டொரு மாதத்தில் நடைபெறும். ஐப்பசி மாதத்தில் சூரியன் நீசமடை கின்றான். மார்கழிக்கு முன் இரண்டு மாதத்திலும் அபிஷேக மில்லை. மாந்தர் மார்கழித் திருவாதிரையைக் காத்து நிற்பர்.
12. ஆணவம்: மற்றவரை மதியாமை. ஈசன் எல்லா உயிரிலும் உளன். அதை அறிக.
13. மாயை: ஒருவர் எல்லாவற்றையும் அறியமுடியாத தன்மை.
14. அட்டமியில் சூரிய சந்திரனின் தண்ணீரைக் கவரும் சக்தி குறைந்திருக்கும். மனித உடம்பில் இரத்தம் களங்கமற்றிருக் கும். வைத்தியம் சந்திர சிகிச்சை செய்ய உகந்த காலம். அபரபக்கச் சதுர்த்தசியில் மனித சஞ்சலம் உண்டு. புதிய மரந்து பாவிக்கப்படாது. இதை வைத்தியர் கவனிக்கவும்.
15. எப்போதும் திருவாதிரை நட்சத்திரங்களின் கதிர்கள் பூமியில் விழுந்தாலும், பூரண சந்திரனிற் பட்டு பூமிக்குப் பிரதிபலிக் கின்ற கதிர்களே ஞான அருளை உண்டு பண்ணத் தக்கவை. ஆத னீனூல் இறை ணைக்கம் மார்கழித் திருவாதிரையில் செய்க. நட சத்திரம், சந்திரன், பூமி, சூரியன் தனுராசி இன்னானில் நேர் ரேசையில் இருப்பதால் கடவுளின் இயல்பை மனிதர் அறிய முடியும்.

குறிப்புகள்

To. K. Thiyagarajah, Esqr.,
14, 25th Lane, Green Path,
Colombo 7. — Ceylon.

ஆருத்திரா தரிசனம் மனோதத்துவ சித்தாந்தப் படியும் பிராகி
ருதிக சாஸ்திரப் படியும் எழுதிய சமய முதல் நூல். ஆதலால் மேற்
கண்ட விலாசத்திற்கு உங்கள் கருத்துக்களைத் தெரிவிக்கவும். கட்டு
ரையை சமூகத்தில் வாசிக்க அனுமதி பெற்றுக் கொள்க.

வணக்கம்

இப்படிக்கு.

க. தியாகராசா,

14, 25-ம் லேன், கொழும்பு 7.

இலங்கை.

2-1-1960

ஆருத்திரா தரிசனம் ஆகும் போது கிரகங்களின் நிலை

சந்திரன் பூரணம் பெற்றும், சூரியனைத்
தொடர்ந்து 40 பாகைக்குள் மற்றைய கிர
கங்களையும் காண்க.

திருவாதிரையின் கதிர்கள்

| | | | |
|---|--|----|------------------------------|
| கேது 66 பாகை | 5 | 6 | பூரண சந்திரன் 181 பாகை |
| 3 | நயினாதிவு யாழ்ப்பாணம் காலே 6 மணி 33 நிமி. 13-1-1960 | | 8 |
| 2 | | | 9 |
| *உதயம் சூரியன் புதன் 8 பாகை சனி 11 பாகை செவ் 23 பாகை | வியாழன் 30 பாகை வெள்ளி 39 பாகை | 11 | ராகு 114 பாகை |

தோற்றம்: ராகு மகா திசையில் வெள்ளி புத்தி. ஏகாதிபதி
வெள்ளி லக்கினாதிபதி வியாழனுடன் 12-ல் காண்க. ராகு
(ஐந்) தொழிற்புனத்தில் காண்க. ஆருத்திரா தரிசனத்தில்
இறைவனைத் தொழுதெழுவாருக்கு ஞானவொளி கிட்டும்.

